

ਅਧਿਆਇ 6

ਮਰਕੇ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ

ਅਸੀਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਯੁਗ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ “ਸਜਾ” ਦੇ ਬਾਰੇ ਅਧਿਆਇ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (1:18—3:20)। ਉਸ ਭਾਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ “ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਣਾ” ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਗਿਣਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ (3:21—5:21)। ਅਸੀਂ “ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਭਾਗ” (6:1—7:25) ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜਦੋਂ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਬੋਲ ਕੇ ਲਿਖਵਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਬੇਢੰਗੇ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚਰਚਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਛਲੀ ਚਰਚਾ ਵੱਲ ਪਰਤਦਿਆਂ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਣ, ਭਾਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਇਕਸਾਰਤਾ ਲੱਭਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਜ਼ੋਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵ ਹੈ।

ਅਸੀਂ 6 ਅਤੇ 7 ਅਧਿਆਇਆਂ ਨੂੰ “ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ” ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। NASB ਵਿੱਚ, “ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ” ਸ਼ਬਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

... ਸੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਗੰਦ ਮੰਦ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮ ਸਗੋਂ ਅੱਤ ਕੁਧਰਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਤਿਵੇਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਧਰਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਰੋਣ ਲਈ ਸੌਂਪ ਦਿਓ (6:19; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਬਣ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਫਲ ਅਤੇ ਓਤਕ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ (6:22; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

“ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ” ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅੱਜ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ἁγιασμός (*ਹਗੀਆਸਮੋਸ*) ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ἁγιος (*ਹਗੀਓਸ*) ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ” ਜਾਂ “ਪਵਿੱਤਰ” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 6:19, 22 ਵਿੱਚ, “ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ” ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ “ਪਵਿੱਤਰਤਾ” ਹੈ (ਵੇਖੋ KJV; NKJV; NIV)।

ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ, *ਹੇਗੀਓਸ* ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ

ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ “ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਿਆਂ” ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਅਰਥ ਹੋ ਗਿਆ: “ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਹੜੀ ਅੱਡ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।” ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ “ਵੱਖ” ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੋਮੀਆਂ 6:19, 22 ਵਿੱਚ, CJB ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।”

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ “ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ” (ਹੇਗੀਆਸਮੇਸ) ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਾਉਣ, ਜਗਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:13, 14)। ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ “ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ” ਹੈ; ਹਰ ਕੋਈ “ਸੰਤ” ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 1:7; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:2)।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ “ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ” ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਰੱਬੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਦੇ ਬਦਲਣ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵਨ ਭਰ ਚੱਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ “. . . ਪਿੱਛਾ ਕਰੋ . . . ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦਾ ਜਿਹ ਦੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੇਗਾ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:14)। ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਸਮੇਂ, ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ “ਵੱਖਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ” ਸਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਜੀਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਇਹ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਰਿਚਰਡ ਰੋਜ਼ਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਣਾ ਸਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਸਹੀ ਜੀਉਣ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਆਰ. ਸੀ. ਬੈੱਲ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਣਾ “ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰੱਬੀ ਕੰਮ,” ਜਦ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ “ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਰੱਬੀ ਕੰਮ” ਹੈ।²

ਰੋਮੀਆਂ 6 ਅਤੇ 7 ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਏਹ ਅਧਿਆਇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ “ਕਾਰਣ ਜਾਂ ਕਿਉਂ” ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ: ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਜੀਵਨ ਕਿਉਂ ਜੀਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ, 12 ਤੋਂ 16 ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਉਦਾਰਹਣਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਅਮਲ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੱਤ੍ਰੀ ਦਾ ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: “ਸੇ ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਰਹਮਤਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ [ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ] ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਕਰਕੇ ਚੜ੍ਹਾਵੋ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੰਦਗੀ ਹੈ” (12:1; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਕਿਰਪਾ—ਪਾਪ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ (6:1-14)

ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ (6:1-7)

¹ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੀ ਆਖੀਏ? ਕੀ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੀਏ ਭਈ ਕਿਰਪਾ ਬਾਹਲੀ ਹੋਵੇ? ²ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ ਹੁਣ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿੱਕਰ ਜੀਵਨ ਕੱਟੀਏ? ³ਅਥਵਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਭਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ? ⁴ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਤਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਚੱਲੀਏ। ⁵ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵਾਂਗੇ। ⁶ਕਿਉਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਭਈ ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਨਾ ਕਰੀਏ। ⁷ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਮੋਇਆ ਉਹ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ।

ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਦਿਆਂ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਕਸਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਵੱਲੋਂ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਫੇਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੇ “ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ” ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਯਹੂਦੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ 6:15; 7:7) — ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ (ਵੇਖੋ 6:3-11)।

ਆਇਤ 1. ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: **ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੀ ਆਖੀਏ?** ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, “ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਆਖੀਏ ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ?” ਉਸ ਨੇ ਹੁਣੇ ਜਿਹੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ “ਜਿੱਥੇ ਪਾਪ ਬਾਹਲਾ ਹੋਇਆ ਉੱਥੇ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਅੱਤ ਵਧੀਕ ਹੋਈ” (5:20)। ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ: **ਕੀ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੀਏ ਭਈ ਕਿਰਪਾ ਬਾਹਲੀ ਹੋਵੇ?** ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਵੱਲਾ ਤਰਕ ਹੈ: “ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਹਲੇ ਪਾਪ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਬਾਹਲੀ ਕਿਰਪਾ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਹਲੀ ਕਿਰਪਾ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਬਾਹਲਾ ਪਾਪ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸੀ। ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ “ਸਤਾਨੀ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕਰ ਕੇ ਲੁੱਚਪੁਣੇ ਵੱਲ ਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ” (ਯਹੂਦਾਹ 4; ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 5:13)। ਡਾਇਟਰਿਚ ਬੇਨਹੋਏਫਰ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਯਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ “ਸਸਤੀ ਕਿਰਪਾ” ਵਾਕ ਰਚਿਆ ਸੀ।³ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਸਸਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਮਹਿੰਗੀ ਹੈ: ਇਹ “*ਮਹਿੰਗੀ*” ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ,” ਪਰ ਇਹ “*ਕਿਰਪਾ*” ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ *ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ* ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।⁴

ਕੀ ਪੌਲੁਸ ਦੇ “ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ” ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ? ਸ਼ਾਇਦ—ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਤਰਕ ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਆਇ 3 ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ: “ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬੋਲੀਏ (ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਜ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਰ ਜਿਵੇਂ ਕਈ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ), ਕਿ ‘ਆਓ ਬੁਰਿਆਈ ਕਰੀਏ ਭਈ ਇਸ ਤੋਂ ਭਲਿਆਈ ਨਿੱਕਲੇ’?” (3:8)। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਤਰਕ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 2. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ “ਕੀ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੀਏ ਭਈ ਕਿਰਪਾ ਬਾਹਲੀ ਹੋਵੇ” (ਆਇਤ 6:1)? ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦੀਆਂ ਉਲਝਣਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ: **ਕਦੇ ਨਹੀਂ!** Phillips ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਣਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ!”

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਕਾਰਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ “ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਇਆ ਹੈ”: **ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ ਹੁਣ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਓਸ ਵਿੱਚ ਕਿੱਕੁਰ ਜੀਵਨ ਕੱਟੀਏ?** “ਮੌਤ” (*θάνατος*, *ਥਾਨਾਟੋਸ*) ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ (5:12 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਰੋਮੀਆਂ 6 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮਨ ਦੇ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਯਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ।

ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣ ਲਈ, ਆਓ ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਜਾਨਵਰ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੀਏ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਨੱਕ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦਾ ਮਨਪਸੰਦ ਭੋਜਨ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇਹ *ਮੁਰਦਾ* ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ *ਅਸੀਂ* ਮੁਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਪਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਫੁਸਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਇਸ ਰੂਪ ਤੇ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਜਾਨਵਰ ਉਤੇਜਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ *ਅਸਮਰਥ* ਹੈ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਤਾਵੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਸੀਹੀ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ *ਕਿਉਂਕਿ* ਉਹ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਨੂੰ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਕੁਧਰਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸੌਂਪਣ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (6:11-13)। ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: “ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਪਾਪ ਸਾਡੀ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ।”

ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ ਨਵੇਂ ਰੁਤਬੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਪ

ਭਰੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਬਮੇਲ ਹੈ। ਜਿਮ ਹਿਲਟਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ “ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ [ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ] ਮੇਏ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ . . . ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ।”⁵

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਮੌਤ ਦੇ ਰੂਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ? ਉਸ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਨ ਦੇ ਬਦਲਣ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਲੀਬ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮਰਿਆ (5:6-8), ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਿਹੜਾ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਨਾਟਕੀ ਬਦਲਾਅ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਰੂਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਦਲਾਅ ਨਾਲੋਂ ਨਾਟਕੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਇਤ 3. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਅਸੀਂ “ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰਦੇ ਹਾਂ”? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਕਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਠੇਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਰਵੱਈਏ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:3)। ਅਸੀਂ ਇਹ ਚਰਚਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਤੌਬਾ ਇੱਕ ਭਗਤੀ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰਮੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 26:20)। ਯਕੀਨਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ “ਦੇਹੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ” ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ (8:13)।

ਫਿਰ ਵੀ, ਪੌਲਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਗੱਲ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਅਸੀਂ . . . ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੇਏ ਹਾਂ।” ਉਹ ਝੱਟ ਸਲੀਬ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ: ਬਪਤਿਸਮਾ। ਜੌਨ ਆਰ. ਡਬਲਿਊ ਸਟੈਟ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ “ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੇਏ ਹਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।”⁶

ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ, “ਬਪਤਿਸਮਾ” ਅਤੇ “ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ” ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ 6:3, 4 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। “ਬਪਤਿਸਮਾ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ βάπτισμα (ਬੈਪਟਿਸਮਾ), ਜਦ ਕਿ “ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ” ਸ਼ਬਦ βαπτίζω (ਬੈਪਟਾਇਜ਼ੋ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ βάπτω (ਬੈਪਟੋ) ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਡੁਬਾਉਣਾ।” ਬੈਪਟਾਇਜ਼ੋ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਡੁਬਾਉਣਾ, ਗੋਤਾ ਦੇਣਾ,” ਜਦ ਕਿ ਬੈਪਟਿਸਮਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਡੁਬਕੀ।”⁷ ਇਤਹਾਸਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਆਰੰਭਕ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਡੁਬਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, CJB ਬਾਈਬਲ 6:3, 4 ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ: “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ [ਯਿਸੂ] ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੇ ਗਏ ਹਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੇ ਗਏ ਹਨ? ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੀ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਗਏ ਸੀ . . .” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੰਦ ਹੈ, ਕੁਝ ਲੇਖਕ

“ਆਤਮਿਕ” ਬਪਤਿਸਮੇ ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ “ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ” ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਨਾਮੀ ਵਿਦਵਾਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ, ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਡੌਗਲਸ ਜੇ. ਮੂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ “ਪੌਲੁਸ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਬੈਪਟਾਇਜ਼ੋ ਕ੍ਰਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ . . . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਇਤ 4 ਵਿੱਚ ‘ਬਪਤਿਸਮਾ’ (ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਬੈਪਟਿਸਮਾ) ਨਾਂਵ ਦਾ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹੋ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”⁸ ਸਟੈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ “ਜਦ ਕਦੀ ਵੀ ‘ਬਪਤਿਸਮਾ’ ਅਤੇ ‘ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ’ ਸ਼ਬਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਤੱਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਹੈ।”⁹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਬੰਦ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ “ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ” ਦਾ “ਡੁਬੋਇਆ ਗਿਆ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ “[ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ]” ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਕਿ ‘ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸੀ’ . . . ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ‘ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਗਏ ਸੀ।’”¹⁰ ਫਿਰ ਵੀ, ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1 ਤੋਂ 5 ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ “ਨਿਹਚਾ” ਦੀ “ਇਕੱਲੀ ਨਿਹਚਾ” ਵਜੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (1:5; 16:26), ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਬਪਤਿਸਮੇ ਬਾਰੇ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ। ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਨਿਹਚਾ, ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ: “ਜਿਹੜਾ ਨਿਹਚਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੇ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ” (ਮਰਕੁਸ 16:16)।

ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਵਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਰਸਮ ਦੇ ਵਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ “ਇੱਕ ਰੀਤ” ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ—ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰੀਤ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਅੱਡ ਅਤੇ ਵੱਖ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ “ਬਪਤਿਸਮਾ” ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ “ਨਰਕ” ਤੋਂ “ਬਚਾ” ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹੇ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ। ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਅਕਸਰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ “ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁੱਧੀਕਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਚਿੰਨ੍ਹ” ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ: ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ (ਉਸ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ) ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਮੀਆਂ 6:3, 4 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਦ ਬਿਹਤਰ ਵਿਅਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਬੰਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਥਵਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਭਈ

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ . . . ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ? ਪੌਲੁਸ ਕਦੇ ਵੀ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗਿਆ (1:13), ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਜਵਾਬ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਐਫ. ਐਫ. ਬਰੂਸ ਨੇ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ, “ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ‘ਵਾਧੂ ਵਿਕਲਪ’ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ।”¹¹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, “ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਮਸੀਹੀ” ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।¹²

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿ “ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ” ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਤੀਹ ਕੁ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਹਨਾਨਿਯਾਹ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਢਿੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ? ਉੱਠ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਧੋ ਸੁੱਟ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 22:16)। ਉਸੇ ਵੇਲੇ, “ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 9:18)।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ . . . ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ” **ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ**। “ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ” ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੋਣਾ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 15:5)।¹³ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਗਲਾਤਿਯਾ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਕਿਉਂ ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:27)। ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਇਸ ਨਿੱਜੀ, ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੇ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪੂਰੇ 6 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ . . . ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ” (6:3);

“ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਗਏ” (6:4);

“ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ” (6:5);

“ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ” (6:6);

“ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਏ . . . ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਾਂਗੇ” (6:8)।

ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ ਨੇ ਇਹ ਦਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤਾ: “ਅਸੀਂ ਤਦ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰਕ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਵਾ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ; [ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ] ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ [ਵੇਖੋ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:27], ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਕਦੇ।”¹⁴

3 ਅਇਤ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹੇ ਕਿਹਾ ਜੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਵਾਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ: ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ

ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਏਹ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਦੋਂ “ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ” ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਹੋਏ ਸਨ।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਹੈ:

ਹੁਣ ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਚਿਤਾਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। . . . ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਵੀ ਹੋਈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੱਬਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਜੇ ਦਿਹਾੜੇ ਜੀ ਉੱਠਿਆ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:1-4)।

ਰੋਮੀਆਂ 6 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਰਚਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਰਦੇ ਸੀ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:1), ਪਰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ ਹਾਂ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਸੀ।”

ਆਇਤ 4. ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ: **ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਗਏ।** ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੇਖਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦਾ ਰੂਪ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਡੁਬਕੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਜੇਮਸ ਮੈਕਨਾਈਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ “ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚ, . . . ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”¹⁵ ਸਗੋਂ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਛਿੜਕਾਅ ਦੀ ਰੀਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਦੇ ਲਈ “ਛਿੜਕਾਅ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕਦਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।”¹⁶

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਣਾ **ਮੌਤ ਵਿੱਚ**, ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਫੇਰ ਰੇਖਾਅੰਕਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। “ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ . . . ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇੰਜ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।”¹⁷

ਤੀਜੇ ਦਿਨ, ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, **ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਤਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਚੱਲੀਏ।** ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ “ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ ਕਬਰ” ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਤੁਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਗਏ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਰਨੀ ਉੱਤੇ ਨਿਹਰਾ ਰੱਖ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਾਇਆ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਠਾਏ ਵੀ ਗਏ” (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:12)।

ਰੇਮੀਆਂ 6 ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਬਾਰੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜੋ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਉਸ ਤੇ ਐਂਡਰਸ ਨਾਇਗ੍ਰੈਨ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ: “ਜਦੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਰਜ ‘ਮਸੀਹ ਨਾਲ’ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ‘ਮਸੀਹ ਨਾਲ’ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” ਨਾਇਗ੍ਰੈਨ ਨੇ ਫਿਰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ “ਬਪਤਿਸਮਾ ਜਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਰਾਹੀਂ। . . . ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਅੰਗ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਸਿਰ ਤੋਂ ਅੱਡ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।”¹⁸

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, 6:3, 4 ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਬੰਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਿਰਚਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹਨ:

ਮੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ [ਜੇਮਸ ਡੀ. ਜੀ.] ਡੱਨ ‘ਮਨ ਦੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ’ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।”¹⁹

ਬਰੂਸ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, “ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਨਿਰਚਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਸਮੁੱਚੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।”²⁰

ਵਾਲਟਰ ਡਬਲਿਯੂ. ਵੈਸਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “[ਨਵੇਂ ਨੇਮ] ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਨ ਦੇ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੰਨੀ ਛੇਤੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।”²¹

ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਡੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਸ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਅਸਲੀ ਪਾਠਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ। ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਧੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਭਗਤੀ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਵੇਂਪਣ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ” ਲਈ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲੇ ਗਏ ਹਾਂ (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। “ਚੱਲਣ” ਸਥਿਰ, ਸਧਾਰਣ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰੂਪਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।²²

ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ “ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਵੇਂਪਣ” ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। NEB ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਹ ਤੇ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।” ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਲਿਖਿਆ,

ਸੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਉਤਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗੇ ਰਹੋ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਉਤਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਚਿੰਤ ਲਾਓ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਏ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਕੁਲੁਸੀਆਂ 3:1-3)।

ਆਇਤ 5. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, “ਜਦੋਂ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਕਿਉਂਕਿ।” ਇੱਥੇ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ” (σύντροφος, ਸਮਫੁਟੋਸ) ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਕਿ σύν (ਸੱਨ, “ਨਾਲ”) ਅਤੇ φύω (ਫੁਓ, “ਵਧਣਾ”) ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਣਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਵਧੇ”²³ ਜਾਂ “ਇਕੱਠੇ ਬੀਜੇ ਗਏ” ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (KJV)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੀਜ ਨੂੰ “ਮਰਨਾ” ਪੈਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 12:24; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:36)।

ਸਾਡੇ “ਬੀਜਣ” ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ “ਉਸ [ਮਸੀਹ] ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਹਾਂ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, “ਯਕੀਨਣ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।”²⁴ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਹੀ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੱਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵੱਖੀ ਵਿੱਚ ਨੇਜਾ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਜਖਮ ਹਾਲੇ ਵੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 20:27), ਪਰ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 6:9)। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ: ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗੇ ਹੀ ਲੱਗਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ: ਹੁਣ ਪੂਰੂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਹੈ।

ਆਇਤ 6. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ: **ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਭਈ ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾ ਕਰੀਏ।** ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 2:20)। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ “ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ” ਦੀ ਬਜਾਏ “ਪੁਰਾਣਾ ਮਨੁੱਖ” (παλαιός . . . ἄνθρωπος, ਪਲਾਈਓਸ . . . ਐਂਥਰੋਪੋਸ) ਹੈ (ਵੇਖੋ KJV)। ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ “ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ [ਮਨੁੱਖ]” ਤੋਂ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ; ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਰਸੂਲ ਨੇ 8 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਾਕ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। 6 ਅਤੇ 8 ਆਇਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਲਨਾਵਾਂ ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ:

“ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ” (6:6)।

“ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਏ” (6:8)।

“ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ” ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਡਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। NEB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ “ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ।” ਸਟੈਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ “ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਸੀ . . . ਅਸੀਂ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਮਨ ਦੇ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।”²⁵ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ “ਈਸਾ ਪੂਰਵ (ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਜਾਂ “ਈਸਵੀ” (ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।²⁶

“ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ” ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ —ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਕਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਠੇਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਾਨੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ! ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜੰਜੀਰ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਬਣਵਾ ਕੇ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਤੇ ਸਲੀਬ ਬਣਵਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਜਿਸ ਜਵਾਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਗਹਿਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਤੇ ਖੜੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰੀਏ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ—ਪਾਪ ਦੀ “ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ” ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।²⁷

ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਹਾਂ “ਭਈ ਸਾਡਾ ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। “ਸਰੀਰ” (σῶμα, ਸੋਮਾ) ਸ਼ਬਦ ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ (ਦੇਖੋ 6:6, 12; 7:4, 24; 8:10, 11, 13, 23), ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਰੁਕ ਕੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸਰੀਰਕ ਦੇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਹੀ ਚੰਗੀ ਨਾ ਹੀ ਬੁਰੀ ਹੈ; ਇਹ ਕੇਵਲ ਵਰਤਣ ਲਈ ਇੱਕ ਔਜ਼ਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ “ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਸਾਧਨ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਲਣਾ, ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ) ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਔਜ਼ਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਲਾਈ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਇਤ 13 ਵਿੱਚ, ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ “ਧਰਮ ਦੇ ਹਥਿਅਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ” ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਸੇ ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਰਹਮਤਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਕਰਕੇ ਚੜ੍ਹਾਵੋ” (12:1)।

ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਔਜ਼ਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ “ਕੁਧਰਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ” ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (6:13)। ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਹ (ਸਰੀਰ) ਅਕਸਰ ਪਰਤਾਵੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਿੰਦੂ ਹੈ (ਦੇਖੋ 7:5)। ਇਹ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਮਲਿਆਂ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰੋਮੀਆਂ ਵਿੱਚ, “ਸਰੀਰ”

ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਕਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਐਜਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਵੇਖੋ 7:24)। ਇਹੋ ਗੱਲ 6 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ “ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਦੇ ਸਰੀਰ”—ਅਰਥਾਤ, ਸਰੀਰ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ।

8:13 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਦੇ ਸਰੀਰ “ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣ।” “ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣ” ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ καταργέω (*ਕਾਟਾਰਗੀਓ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ κατά (*ਕਾਟਾ*, “ਬੱਲੇ”) ਅਤੇ ἀργός (*ਅਰਗੋਸ*, “ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਣ”) ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਜਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਣ ਬਣਾਉਣਾ।” NLT ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਕਿ ਪਾਪ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਸਕੇ।”

ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਾਡੀ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਗਤੀਹੀਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ “ਤਾਂ ਕਿ ਅਗਾਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਨਾ ਰਹੀਏ।” 1 ਜਨਵਰੀ, 1863 ਨੂੰ, ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਫਿਰ 18 ਦਸੰਬਰ, 1865 ਨੂੰ, ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ 13ਵਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਠਾਰਾਂ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਆਤਮਿਕ “ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਿਨ” ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਆਇਤ 7. ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (5:21), ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਪਾਪ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, **ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਮੋਇਆ ਉਹ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ।** “ਛੁੱਟ ਕੇ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ δικάιω (*ਡੀਕਾਈਓ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਕਸਰ “ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ” ਕਰਕੇ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ “ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸਿੱਧ ਕੀਤੇ” ਜਾ ਕੇ (“ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ” ਠਹਿਰਾਇਆ) ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਲਈ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਤਰੀਕਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ *ਮਰ ਕੇ* । ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ (6:2-4), ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ (6:7)। ਰੱਬੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੌਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।²⁸ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਡੀ ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ।

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਗੁਲਾਮ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। “ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁੱਟ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਦੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦੇ।”²⁹ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁੱਟ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਹਾਲੇ ਵੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦੀ” ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ (6:6; KJV)।

ਪਾਪ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ (6:8-11)

ਪਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਾਂਗੇ ਭੀ। ਕਿਉਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਮਸੀਹ ਜੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ। ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਓਸ ਉੱਤੇ ਵੱਸ ਨਹੀਂ।¹⁰ ਜਿਹੜੀ ਮੌਤ ਉਹ ਮੋਇਆ ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਮੋਇਆ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਜੀਵਨ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ।¹¹ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ ਪਰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਸਮਝੋ।

1 ਤੋਂ 7 ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇਹੇ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਮੁਰਦਾ ਬਣਨ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਤੋਂ 11 ਆਇਤਾਂ ਫੇਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਮੁਰਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਹੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲਈ ਜੀਉਂਦਾ ਬਣਨ ਤੇ ਹੈ।

ਆਇਤ 8. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ “ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ” ਸੀ (6:3) ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਏ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਾਂਗੇ ਭੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ “ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਚੱਲਣ” (6:4) ਲਈ ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲੇ ਗਏ ਸੀ।

ਆਇਤ 9. ਕਿਉਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਮਸੀਹ ਜੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ। ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ, ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲੇ ਗਏ ਸਨ; ਪਰ ਸਿਰਫ ਮਸੀਹ ਹੀ “ਕਦੇ ਫੇਰ ਨਾ ਮਰਨ ਲਈ” ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਚਾਲ੍ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਣ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:3)। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਨੂੰ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:9; 2:33, 34)।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਓਸ ਉੱਤੇ ਵੱਸ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਇਆ, ਉਹ “ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ” ਸੀ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:7); ਉਹ “ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ” (ਯੂਹੰਨਾ 1:14)। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਮੌਤ ਸਮੇਤ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਉਹ “ਮੌਤ ਤਾਈਂ ਸਗੋਂ ਸਲੀਬ ਦੀ ਮੌਤ ਤਾਈਂ” ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:8)। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ, “ਉਸ ਨੂੰ ਛੇਹਣ ਲਈ

ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ [ਸੀ]" (Phillips)

ਆਇਤ 10. ਇਹ ਆਇਤ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਤੁਲਨਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਮੌਤ ਉਹ ਮੋਇਆ ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਮੋਇਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਖੁਦ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਰਿਆ ਸੀ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:21; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:15; 1 ਪਤਰਸ 2:22)। ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ “ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਮਰਿਆ ਸੀ”? ਸੰਭਵਤਾ ਇਸ ਵਾਕ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ “ਪਾਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ” ਮਰਿਆ ਸੀ। ਲੀਓਨ ਮੌਰਿਸ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: “ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਰਥ ਸੀ ਪਾਪ ਵਾਲੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮੌਤ ਮਰਨਾ ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਮੌਤ . . . ਦਾ ਅਰਥ ਸੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਦਾ ਪਾਪ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤ। ਇਹ ਪਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਇੱਕ ਮੌਤ ਸੀ।”³⁰

“ਇੱਕੋ ਵਾਰ” ἐφάπαξ (ਏਫਾਪੈਕਸ) ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ἅπαξ (ਹਾਪੈਕਸ, “ਇੱਕ ਵਾਰ”), ἐπὶ (ਏਪੀ, “ਉੱਤੇ”) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਏਫਾਪੈਕਸ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ “ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਜਿਹੜਾ “ਸਥਾਈ ਵੈਧਤਾ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।”³¹ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਰਨਾ ਪੈਣਾ। ਸੰਭਵਤਾ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਥੇ ਵੀ ਉਸੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 7:27 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਚੜ੍ਹਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:24-28)।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਜੀਵਨ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ “ਮੌਤ” ਦਾ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਵਿਛੋੜਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ “ਜੀਵਨ” ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਘ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਹੋਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 17:3)। ਸੋ AB ਅਨੁਵਾਦ ਆਇਤ 10 ਦੇ ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, “ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ—ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਟੱਟ ਸੰਗਤੀ।” ਯਿਸੂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਮਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 11. ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ ਪਰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਸਮਝੋ। “ਸਮਝੋ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ λογίζομαι (ਲੋਗੀਜੋਮਾਈ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ 4 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਸਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ “ਲਿਖ ਲਓ।” ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਲਝਣਾਂ ਤੇ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪੌਲਸ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਚਾਈਆਂ ਤੇ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ

ਕਰਨ। ਪਹਿਲੀ ਸਚਾਈ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ “ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੇਏ” ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੇਏ ਸਨ (6:2-4), ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਵ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਮਝਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਏ, “ਪਰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ” ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਸੀ (ਜੇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੇੜੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਰੱਖਣਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਰਕਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਜੁੜੀ ਹੈ। “ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਟੁੱਟ ਸੰਗਤੀ” ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਲਈ (AB), ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ (6:12-14)

¹²ਉਪਰੰਤ ਪਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨਾ ਕਰੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦਿਆਂ ਬੁਰਿਆਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੋ। ¹³ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਕੁਧਰਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਸੌਂਪੋ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉਠੋ ਹੋਏ ਜਾਣ ਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਧਰਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿਓ। ¹⁴ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਵਾਹ ਨਾ ਚੱਲੇਗੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹੇਠ ਹੋ।

ਰੋਮੀਆਂ 6 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ (ਨਿਸ਼ਚੇਵਾਚਕ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ) ਕੁਝ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ; ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ (ਅਗਿਆਵਾਚਕ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ) ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ (“ਅਸੀਂ” ਅਤੇ “ਸਾਨੂੰ”) ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਹੁਣ ਉਹ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ (“ਤੁਸੀਂ”) ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਨਸੀਹਤ ਦੇਣ ਤੇ ਸੀ।

ਆਇਤ 12. ਲਿਖਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਭਾਗ ਉਪਰੰਤ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। *ਕਿਉਂਕਿ* ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ *ਕਿਉਂਕਿ* ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਜਿਵਾਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਸੀ।

“ਉਪਰੰਤ,” ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨਾ ਕਰੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦਿਆਂ ਬੁਰਿਆਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੋ। ਜੇਮਸ ਆਰ. ਐਡਵਰਡਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ “ਰੋਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨੈਤਿਕ ਨਸੀਹਤ” ਹੈ।³² ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਟੀਕ ਭਾਵ ਅਰਥ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਭਗਤੀ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2:5-10), ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਖੇ ਏਹ ਪਹਿਲੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹਨ।

ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ “ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ” (6:7) ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ “ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ . . . ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਹਨ” (6:6)। ਹੋ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਇਹ ਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪਾਪ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਜਿਹੜਾ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਾਪ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ “ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ!”

ਰਸੂਲ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਬਜਾਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ: “ਪਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨਾ ਕਰੇ।” ਮਰਨਹਾਰ ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ θνήτωρ (ਥਨੇਟੋਸ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਮੌਤ ਦੇ ਅਧੀਨ।”³³ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਜਿਸ ਪਲ ਅਸੀਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।” “ਮਰਨਹਾਰ” ਸ਼ਬਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਰੀਰ (ਅਤੇ ਇਸ ਦਿਆਂ ਬੁਰਿਆਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ) ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਅਰਥਹੀਣ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਮਰਨਾ ਹੀ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕ “[ਦੇਹੀਆਂ ਦੇ] ਬੁਰਿਆਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ।” “ਬੁਰਿਆਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ἐπιθυμία (ਏਪੀਥੁਸੀਆ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਉਹ ਜਿਸ ਤੇ ਦਿਲ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।” ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚੰਗੀਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬੁਰੀਆਂ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ (“ਕਾਮਨਾਵਾਂ”) ਦਾ ਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਛਾਵਾਂ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੋਜਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਵਾਂਗ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਗਲਤ ਇਸਤੇਮਾਲ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਤਾਨ ਗਲਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ “ਪਰ ਹਰ ਕੋਈ ਤਦੋਂ ਪਰਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕਾਮਨਾ ਨਾਲ ਲੁਭਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ” (ਯਾਕੂਬ 1:14)।

ਆਇਤ 13. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਕੁਧਰਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਸੌਂਪੇ। “ਸੌਂਪਣਾ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ παρίστανω (ਪੈਰਿਸਟਾਨੇ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ παρίστημι (ਪੈਰਿਸਟੇਮੀ) ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ παρὰ (ਪਾਰਾ, “ਲਾਗੇ”) ਅਤੇ ἵστημι (ਹਿਸਟੇਮੀ, “ਖੜਾ ਕਰਨਾ”) ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਲਾਗੇ ਰੱਖਣਾ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਕਰ ਦੇਣਾ” ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।³⁴ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਿਸਟਾਨੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 12:1)। “ਸੌਂਪਣਾ” ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਭੇਟ ਕਰਨਾ,” “ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ” ਜਾਂ “ਅਰਪਣ ਕਰਨਾ” ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ” ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਰੀਰਕ ਦੇਹ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਖਾਂ, ਕੰਨ, ਮੂੰਹ, ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੈਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ

ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਵੀ, ਪਾਪ ਭਰੇ ਕੰਮ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਲੂਕਾ 6:45)। ਇਸ ਲਈ ਐਡਵਰਡਜ਼ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, “ਆਇਤ 13 ਵਿੱਚ ਜੇ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਦੇਹ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਗੁਣ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।”³⁵ AB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ “ਸਰੀਰਕ ਅੰਗ [ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ]।” CJB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, “ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਗ ਕੁਧਰਮ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਦਿਓ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

“ਹਥਿਆਰ” ਸ਼ਬਦ ὄπλον (ਹੋਪਲੋਨ) ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਔਜਾਰ” ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ “ਹਥਿਆਰ” ਜਾਂ “ਸ਼ਸਤਰ” ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (13:12; ਯੂਹੰਨਾ 18:3; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:7; 10:4)। ਵਾਈਨ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ “ਇਹ ਰੂਪਕ ਸ਼ਾਇਦ ਸੈਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।”³⁶ ਇੱਕ ਹੋਰ ਥਾਂ ਤੇ ਵੀ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਯੁਧ ਵਿੱਚ ਹਾਂ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:10-17)। ਉਸ ਯੁਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਵੱਲ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਤਾਨ ਦੀ ਵੱਲ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ (ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਭਲਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹਨ।

ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੁਕਣਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਾਨੂੰ ਭਲਾਈ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। “ਬਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਪੁੱਟਣਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਸਾਨੂੰ ਫੁੱਲ ਜਾਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਵੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।” ਸੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠੇ ਹੋਏ ਜਾਣ ਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ** [ਅਰਪਣ ਕਰੋ] **ਦਿਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਧਰਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰ [ਸ਼ਸਤਰ] ਬਣਾ ਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿਓ**। TEV ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਧਰਮੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੋ।”

ਬਾਰਕਲੇਅ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।³⁷ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਈ ਵਚਨ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲੋਂ ਬੁਲਵਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਾਂ) ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕ ਬਣਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰਸੂਲ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਠੋਸ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦਾ “ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠੇ ਹੋਏ” ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। Phillips ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਰਗੇ ਜਿਹੜੇ ਕਿਸੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਨ।” ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸੁਭਾਵਕ ਜਵਾਬ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਿਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ

ਅਰਪਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਪਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਆਇਤ 14. ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜੋ 1 ਤੋਂ 13 ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹੈ, ਆਇਤ 1 ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 6:15-23 ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਿਆਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: **ਕਿਉਂ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਵਾਹ ਨਾ ਚੱਲੇਗੀ।** “ਨਾ ਚੱਲੇਗੀ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਲਈ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬੰਦ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਪਾਣੀ ਫੇਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਕਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।³⁸ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਤੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗਾ,” ਜਦ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ “ਤੂੰ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਇਹ ਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਵੇਂਗਾ!” ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਦੀ ਸਿਆਣ ਦੇ ਬਿਰਫ ਤੋਂ ਤੂੰ ਨਾ ਖਾਈਂ” (ਉਤਪਤ 2:17; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਆਦਮ ਉਸ ਬਿਰਫ ਤੋਂ ਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਖਾਧਾ ਵੀ—ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੁਗਤਣਾ ਪਿਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਵਾਹ ਨਾ ਚੱਲੇਗੀ,” ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਜਿਮ ਮੈਕਗੁਇਗਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਪਾਪ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਆਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ” ਹੀ ਕੇਵਲ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ [ਵੀ] ਹੈ।³⁹ CEV ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ “ਪਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਤੇ ਰਾਜ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿਓ।”

ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ ਪਾਪ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਾਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ: **ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹੇਠ ਹੋ।** ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦਾ ਨਾਹਰਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ: “ਅਸੀਂ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹੇਠ ਹਾਂ!” ਮੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਹਾਂ,” ਉਹ “ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ।”⁴⁰ ਬਲਕਿ, ਇੱਥੇ “ਸ਼ਰਾ” ਸ਼ਬਦ “ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ” ਦੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ “ਕਿਰਪਾ” ਸ਼ਬਦ “ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੇਠ, ਪਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੈਲ ਨੇ ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਲਿਖੀ:

“ਸ਼ਰਾ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਠੋਰ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਮਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਢੀਠ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।”⁴¹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ, ਸ਼ਰਾ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ। ਕਿਰਪਾ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੇਠ, ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਪ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੋੜਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਤੋੜ ਸਕਦੀ। ਸੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਤ 1 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ: ਪਾਪ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਿਰਪਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਰਾ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦੀ-ਪਾਪ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ (6:15-23)

ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਗੁਲਾਮ (6:15-19)

¹⁵ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੀ? ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰੀਏ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹੇਠ ਹਾਂ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ¹⁶ਭਲਾ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਈ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜਿਹ ਦੇ ਹੱਥ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਸ ਬਣਾ ਕੇ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਦੇ ਦਾਸ ਹੋ ਜਿਹ ਦੀ ਅਗਿਆ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਧਰਮ ਲਈ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ। ¹⁷ਪਰ ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਦਾਸ ਸਾਓ ਪਰ ਜਿਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਚੇ ਵਿੱਚ ਢਾਲੇ ਗਏ ਤੁਸੀਂ ਮਨੋਂ ਉਹ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋ ਗਏ। ¹⁸ਅਤੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ ਦੇ ਦਾਸ ਬਣ ਗਏ। ¹⁹ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਗੰਦ ਮੰਦ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮ ਸਗੋਂ ਅੱਤ ਕੁਧਰਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਤਿਵੇਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਧਰਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸੌਂਪ ਦਿਓ।

ਆਇਤ 15. ਆਇਤ 14 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ: ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੀ? ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰੀਏ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਹੇਠ⁴² ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹੇਠ ਹਾਂ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਾਂ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਵਨ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਜ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, “ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਉਹੋ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਭਰਿਆ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।” ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਹੈ: ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ਆਇਤ 1 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਇਤ 2 ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ 1 ਅਤੇ 15 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸਵਾਲ ਹਨ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ।⁴³ ਆਇਤ 1 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “. . . ਕੀ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੀਏ?” ਜਦ ਕਿ ਆਇਤ 15 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “. . . ਕੀ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰੀਏ?” (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਇਤ 1 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਕੀ

ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਭਰੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੀਏ?” ਜਦ ਕਿ ਆਇਤ 15 ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਕੀ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ?” ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪੋਲੁਸ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਲਈ ਅਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਬਰੂਸ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ “ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ ‘ਕਿਰਪਾ ਹੇਠ’ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ‘ਕਿਰਪਾ ਹੇਠ’ ਨਹੀਂ ਹੈ।”⁴⁴

ਰੋਮੀਆਂ 6 ਵਿੱਚ, ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਕੁਝ ਕਾਰਣ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। 6:1-14 ਵਿੱਚ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੇਏ ਹੋਏ ਹਾਂ (6:2) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ (6:3)। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੇਏ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ (6:7, 9, 14)। 6:15-23 ਵਿੱਚ, ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਮੂਲ ਤਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ।

ਆਇਤ 16. ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਭਲਾ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਈ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜਿਹ ਦੇ ਹੱਥ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਸ ਬਣਾ ਕੇ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਦੇ ਦਾਸ ਹੋ ਜਿਹ ਦੀ ਅਗਿਆ ਮੰਨਦੇ ਹੋ . . . ? “ਦਾਸ” ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਕਰਾਤਮਕ ਭਾਵ ਅਰਥ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ “ਸੇਵਕ” ਹੈ (KJV; ASV); ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ δούλος (ਡੂਲੋਸ) ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਦਾਸ”।

ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਸਰੋਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਰੋਮ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਦਾਸ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਪੋਲੁਸ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਾਠਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਸਨ; ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦਾਸ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਦਾ ਹੈ- ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਹੀ ਹੋਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦਾਸ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਦਾਸ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਮੌਤ ਲਈ ਪਾਪ ਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਧਰਮ ਲਈ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ? ਆਖਰਕਾਰ, ਦਾਸਤਾ ਜਾਂ ਗੁਲਾਮੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਕੇ ਪਾਪ ਦਾ ਦਾਸ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ (6:17) ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, “ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹਾਂ!” ਜਦੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਹਰੇਕ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਪ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਹੈ” (ਯਹੂਦੀ 8:33, 34)। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਜੀਵਨ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਦਾਸ

ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਦਾਸ ਬਣੇਗਾ; ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸ ਦਾ ਦਾਸ ਬਣੇਗਾ। 16 ਆਇਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਪ ਦਾ ਦਾਸ ਹੈ, ਉਹ “ਮੌਤ”—ਆਤਮਿਕ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸਰਾਪਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ”—ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਬਰਕਤ ਹਾਸਲ ਕਰੇਗਾ।

ਪਾਪ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ—ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕੋ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗੇ; ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੋ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ” (ਮੱਤੀ 6:24)। ਅੱਜ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਧੂ “ਮਾਲਕਾਂ” (ਨੌਕਰੀ ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ) ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਾਸ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ। ਦਾਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ—ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਤ—ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। JB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਇਤ 16 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, “ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਿਹੜਾ ਮੌਤ ਦੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਜੋ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

ਆਇਤ 17. ਪੌਲੁਸ ਆਇਤ 16 ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ: **ਪਰ ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਦਾਸ ਸਾਓ ਪਰ ਜਿਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਚੇ ਵਿੱਚ ਢਾਲੇ ਗਏ ਤੁਸੀਂ ਮਨੋਂ ਉਹ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋ ਗਏ।** ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ “ਪਾਪ ਦੇ ਦਾਸ” ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਾਬੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀ ਸੀ। “ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋ ਗਏ” ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ ὑπακούω (ਹੁਪਾਕੋਯੂਓ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ἀκούω (ਅਕੋਯੂਓ, “ਸੁਣਨਾ”) ਅਤੇ ὑπό (ਹੁਪੋ, “ਅਧੀਨ”) ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਵਾਬ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇਖਤਿਆਰ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯਾਕੂਬ 1:22)।

ਜਿਹੜੇ “ਕੇਵਲ ਨਿਰਚਾ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ” ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ 16 ਅਤੇ 17 ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਤੋਂ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (6:17, 18)। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ “ਨਿਰਚਾ ਦੀ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ” ਇੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ਸਥਿਰ ਹਨ (1:5; ਵੇਖੋ 16:26)। ਮੂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, “ਪੌਲੁਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।”⁴⁵

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪਾਠਕ “ਮਨੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰ” ਰਹੇ ਸਨ। ਬਾਈਬਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਯਹੋਵਾਹ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ” (1 ਸਮੂਏਲ 16:7)। ਪੂਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨੋਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 10:12; 1 ਸਮੂਏਲ 12:20; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:6)। ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਪੂਰਣ ਆਗਿਆਕਾਰੀ (ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪੂਰੇ ਮਨੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ “ਉਸ ਸੰਚੇ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ

ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ [ਉਹ] ਸਮਰਪਿਤ ਸਨ" ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ "ਸੰਚੇ" ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ἁπλοῦς (ਟ੍ਰਾਪੇਸ) ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ "ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸਮ" ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (5:14 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਟ੍ਰਾਪੇਸ ਇੱਕ "ਢਾਂਚੇ," "ਰੂਪ," ਜਾਂ "ਨਮੂਨੇ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। 6:17 ਵਿੱਚ, ਇਹ "ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਮੂਨੇ" ਦਾ ਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।⁴⁶ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, 50 ਈਸਵੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ-ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਨਮੂਨਾ ਸੀ।

ਲੇਖਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਬੰਦ ਵਿੱਚ ਪੈਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ "ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਨਮੂਨਾ" ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਵੀ, ਪੈਲੁਸ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਬੰਧੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਇੰਜੀਲੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਠਾਣ ਲਿਆ ਭਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਗੋਂ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਾ" (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:2)। ਫੇਰ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ"⁴⁷ ਜਿਹੜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਵੀ ਹੋਈ ਜੇ ਮਸੀਹ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੱਬਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਜੇ ਦਿਹਾੜੇ ਜੀ ਉੱਠਿਆ" (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:3, 4)। "ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸਾਂਚਾ . . . ਜਿਹੜਾ ਰੋਮੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਮਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਲਈ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ।"⁴⁸

ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰੋਮੀਆਂ 6 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੇ ਪੈਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਵ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਤ 4 ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਬਾਰਕਲੇਅ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਚਰਚਾ ਅਪੀਨ ਬੰਦ "ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚੋਂ" ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ।⁴⁹ ਪੈਲੁਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, "ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ" ਦੇ "ਸੰਚੇ" ਜਾਂ "ਨਮੂਨੇ" ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਜਿਵਾਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਕਨਾਈਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਪੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਸੰਚੇ" ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਖਿਆ "ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੁਆਰਾ ਢਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ," ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ "ਫਿਰ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਬਣ" ਸਕਣ।⁵⁰

"ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਚੇ ਵਿੱਚ ਢਾਲੇ ਗਏ" ਵਾਕ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਢਾਲੇ ਗਏ" (παράδωμι, ਪੈਰਾਡਿਡੇਮੀ ਤੋਂ) ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ "ਸੌਂਪੀ ਗਈ।" ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਕ ਇਸ ਵਾਕ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ "ਸਿੱਖਿਆ ਜਿਹੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ" (ਵੇਖੋ KJV)—ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੌਖਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ "ਢਾਲੇ ਗਏ/ਸੌਂਪੀ ਗਈ" ਲਈ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਮਣੀਵਾਚ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਇਸ ਵਾਕ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਵਚਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ" ਸੀ। ਐਡਵਰਡਜ਼ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਮੁੱਖ

ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ *ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸਾਂਚਾ* ਸਾਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਹਾਂ।⁵¹ NEB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਸਿੱਖਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।”

ਆਇਤ 18. ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ “ਮਨੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ” ਬਣੇ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ। KJV ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ “ਫਿਰ” ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਿਆ ਹੈ: “ਫਿਰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਪਾਪ ਦੇ ਦਾਸ” (6:17)।

“ਮਨੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰ” (6:17)।

“ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ” (6:18)।

“ਧਰਮ ਦੇ ਦਾਸ” (6:18)।

ਇੱਥੇ ਜੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਣ” ਲਈ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚੋਂ “ਜਿਵਾਲੇ” ਗਏ ਹਾਂ (6:4), ਨਾਲੇ ਅਸੀਂ “ਉਹ [ਮਸੀਹ] ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ” ਹਾਂ (6:5) ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਸਾਡਾ “ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋ” ਗਿਆ ਹੈ (6:6)। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਹੋ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਰਤੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ 18 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਹੈ: ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ “ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਗਏ” (6:7)।

ਜਦੋਂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੇ ਮਨੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਉਹ “ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਡਾਏ” ਗਏ। ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕਦਰ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਉਹੋ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਸਨ? ਨਹੀਂ! ਉਹ **ਧਰਮ ਦੇ ਦਾਸ** ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਈ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜਿਹ ਦੇ ਹੱਥ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਸ ਬਣਾ ਕੇ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਦੇ ਦਾਸ ਹੋ ਜਿਹ ਦੀ ਅਗਿਆ ਮੰਨਦੇ ਹੋ” (6:16)। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਮਨੋਂ” ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਅਗਿਆ ਮੰਨੀ ਸੀ (6:17), ਹੁਣ ਉਹ *ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਾਸ* ਸਨ। ਇਹੋ ਉਹ ਸਮਰਪਣ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ।

ਆਇਤ 19. ਸਾਡੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਰੁਕ ਕੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂ ਉਹ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਸੀ। ਸੇ ਉਸ ਨੇ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, **ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਆਖਦਾ ਹਾਂ।** ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, “ਮੈਂ ਉਹ ਉਦਾਹਰਣ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕਦੇ।”

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਮਸੀਹੀਅਤ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਖੱਡ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਦਸਤੂਰ ਹੈ: ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਦਾਸ ਬਣਨਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮਾਚਾਰੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਇਸ ਦੀ

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਕੇ ਵਰਤਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਹਾਲਫੋਰਡ ਲੱਕੋਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਕਾਰਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਗੁਲਾਮ’ ਇੱਕ ਸਟੀਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਅਣਵੰਡੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਮਸੀਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।”⁵²

“ਮਨੋ” ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੇ ਮਨ ਵਾਲੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮਰਪਣ ਤੇ ਖਰੇ ਉਤਰਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ: **ਸੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਗੰਦ ਮੰਦ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮ ਸਗੋਂ ਅੰਤ ਕੁਧਰਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਤਿਵੇਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਧਰਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸੌਂਪ ਦਿਓ।** ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਪਾਪ ਦੇ ਦਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰਾ ਕੁਝ “ਗੰਦ ਮੰਦ” (ἀκαθάρσια, ਅਕਾਥਾਰਸੀਆ) ਅਤੇ “ਕੁਧਰਮ” (ἀνομία, ਅਨੋਮੀਆ) ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਡੂੰਘਾ ਸੀ; ਕਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਏ, ਉਹ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਿਆਈ ਤੋਂ ਡੂੰਘਿਆਈ ਵਿੱਚ ਵਧਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੁਣ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹੇ ਜਿਹੀ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਧਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ: “ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਧਰਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸੌਂਪ ਦਿਓ।”

ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਸੌਂਪਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ “ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਧਰਮ” ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਲਈ ਸੌਂਪਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ “ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ” (ἁγιασμός, ਹੈਗੀਆਸਮੋਸ) ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਸਫ਼ੇ 108-109)। ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਪਵਿੱਤਰਤਾ” ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ “ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਣ”—ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਲਈ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਜੀਵਨ—ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਆਚਰਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ “ਵੱਖ ਕੀਤੇ” ਗਏ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮਲੀਨਤਾਈ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰ ਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭੈਂ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ [ਪਵਿੱਤਰਤਾ] ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੀਏ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:1)। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦਾ ਜਿਹ ਦੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੋਗਾ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:14)। ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: “ਮਸੀਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਉਹ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ” (ਅਰਥਾਤ, ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ)।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗੁਲਾਮ (6:20-23)

²⁰ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਦਾਸ ਸਾਓ ਤਾਂ ਧਰਮ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਸਾਓ। ²¹ਜੇ ਓਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਜਿਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਓੜਕ ਮੈਂ ਤੈ ਹੈ? ²²ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ

ਦਾਸ ਬਣ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਫਲ ਅਤੇ ਓੜਕ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ²³ਪਾਪ ਦੀ ਮਜ਼ੂਰੀ ਤਾਂ ਮੌਤ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ੀਸ਼ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਹੈ।

ਆਇਤ 20. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਦਾਸ ਸਾਓ ਤਾਂ ਧਰਮ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਸਾਓ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਦਾਸ ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਜੇ ਸਹੀ ਹੈ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ: ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਗਾਹਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫ਼ੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਹਰ ਦਿਨ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਚੌਰਾਹੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭੀੜੇ ਰਾਹ “ਜਿਹੜਾ ਜੀਉਣ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ” ਜਾਂ ਉਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਾਹ “ਜਿਹੜਾ ਨਾਸ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ” (ਮੱਤੀ 7:13, 14) ਵਿਚਕਾਰ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਆਇਤ 21. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚੌਰਾਹੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ (ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ) ਹਰ ਰਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮੰਜਿਲ ਤੱਕ ਵੇਖਣ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, **ਸੋ ਓਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਜਿਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੇ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਓੜਕ ਮੌਤ ਹੈ?** ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਲਾਭ,” *καρπός* (*ਕਾਰਪੋਸ*), “ਫਲ” ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਹੈ (ਵੇਖੋ KJV)। NIV ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ “ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲਾਭ ਹੋਇਆ . . . ?”

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਜਿਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ” ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਘੱਟ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਲਾਲਸਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵੱਲ ਪਿੱਛੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਵਰਗੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦਿਆਂ ਮੋਹ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੀਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਤੱਕਿਆ (ਗਿਣਤੀ 11:5)। ਉਹ ਇੱਕ ਅਨਾਥ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਯੋਗ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਕੇਕ ਦਾ ਉਹ ਚੂਰਾ ਭੂਰਾ ਚੇਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਖਾਧਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਭਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਪ ਭਰੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸਨ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੱਜਿਆਵਾਨ ਜੀਵਨਾਂ ਤੋਂ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਪਾਪ ਦੇ ਕੁਝ “ਫਲ” ਏਹ ਹਨ: ਦੋਸ਼ੀ ਅੰਤਹਰਕਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੇਰੁਖੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨਣ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਣਕ ਨਤੀਜਾ, ਆਤਮਿਕ ਮੌਤ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਕਿਉਂ ਜੇ ਓਹਨਾਂ** [ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਜਿਆ ਆਉਂਦੀ ਸੀ] **ਦਾ ਓੜਕ ਮੌਤ ਹੈ।** ਇੱਥੇ “ਮੌਤ” ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:27) ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਵੀ। ਬਲਕਿ, ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਮੌਤ-ਅਰਥਾਤ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਜੁਦਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 59:1, 2)। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ “ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ” ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (6:22), ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ—“ਆਤਮਿਕ ਮੌਤ ਹੈ”—ਅਰਥਾਤ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਿਆਂ ਹੋਣਾ ਹੈ (2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:8, 9)। ਪਾਪ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ; ਇਹ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਗੁਲਾਮੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪਛੁਤਾਵਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਜੀਵਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੌਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।⁵³

ਆਇਤ 22. ਪਾਪ ਦੇ ਰਾਹ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੌਤੀ 7:13)। ਦੂਜੇ ਰਾਹ ਤੇ ਕੀ ਹੈ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, **ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਬਣ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਫਲ ਅਤੇ ਓੜਕ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ।** ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ (ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ) ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ “ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ” ਹੈ। NIRV ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਲਾਭ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਉਣ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।” ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ, ਉਸ ਰਾਹ ਤੇ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ ਆਖਰਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ (ਮੌਤੀ 7:14) —ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਲਈ ਛੁਟਕਾਰਾ!

ਆਇਤ 23. ਪਾਪ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਆਇਤ 23 ਜੋ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਸਾਰਾਂਸ਼ ਹੈ: **ਪਾਪ ਦੀ ਮਜ਼ੂਰੀ ਤਾਂ ਮੌਤ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ੀਸ਼ ਮਸੀਹ ਜਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਹੈ।**

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਪ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਸਫ਼ਲਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। “ਪਾਪ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਮੌਤ ਹੈ,” ਆਤਮਿਕ ਮੌਤ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਮਜ਼ਦੂਰੀ” (ὀφωνία, *ਓਪਸੋਨੀਆ*) ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੈਨਕ ਅਲੰਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ (6:13 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਬਾਰਕਲੇਅ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “*ਓਪਸੋਨੀਆ* ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਖ਼ੂਨ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਹ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਖੇਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।”⁵⁴ ਇੱਕ ਪਾਪ ਭਰੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਹਦਾ *ਹੱਕਦਾਰ* ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਉਸ ਨੇ ਕੀ *ਕਮਾਇਆ* ਹੈ? ਮੌਤ!

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ੀਸ਼ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਹੈ।”⁵⁵ ਪਾਪ ਦੀ ਮਜਦੂਰੀ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ “ਬਖ਼ਸ਼ੀਸ਼ (ਵਰਦਾਨ)” (χρησμός, ਕੈਰਿਜ਼ਮ) ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੀ ਮਜਦੂਰੀ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:8; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:24)। ਦਰਅਸਲ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 6:16, 17)। ਇਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ (1:5; 16:26)। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ *ਕਮਾਉਂਦੇ* ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ *ਯੋਗ* ਬਣਦੇ ਹਾਂ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੁਕਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ *ਬਖ਼ਸ਼ੀਸ਼*—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ੀਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਖ਼ਸ਼ੀਸ਼ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੋ? (ਅਧਿਆਇ 6)

“ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ” ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, “ਮੈਂ ਅੱਜ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇ।” ਉੱਥੇ ਚਾਰ ਸੌ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਲੋਕ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਦੋ ਜਣੇ ਖੜੇ ਹੋਏ (ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ)। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੜੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਉੱਥੇ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ।

ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਾਲਮ (6:1-11)

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕਾਲਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਭਾਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਲੀਬਰਨ, ਟੈਕਸਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਚੌਂਕ ਗਈ ਕਿ ਡੇਵਿਡ ਰੇਪਰ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜਨਾਜ਼ਾ ਉੱਥੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਡੇਵਿਡ ਰੇਪਰ ਸੀ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਵਿਆਕੁਲ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਵਿਖਾਇਆ।

ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਲੁਸ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਮੌਤ ਤੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ 6:1-11 ਦਾ “ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਾਲਮ” ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।⁵⁶ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਅਕਸਰ “ਮੇਏ,” “ਮੋਇਆ,” ਅਤੇ “ਮੌਤ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਪੋਲੁਸ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦਾ ਨਾਂ “ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਾਲਮ” ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਜ਼ੋਰ *ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ ਬਣਨ ਤੇ ਸੀ।*

ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਂ “ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਾਲਮ” ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਛਚਾਤਾਪੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਾਂਗ *ਜੀਵਨ ਜੀ ਰਹੇ* ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਵਾਂਪਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?

ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮਨੁੱਖ (6:1-4)

ਅਗਸਟੀਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਧਰਮੀ, ਅਨੈਤਿਕ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਬਣਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਔਰਤ ਅਗਸਟੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਮੁਸਕਰਾਈ। ਜਦੋਂ ਅਗਸਟੀਨ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਗਸਟੀਨ, ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ!” ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।”⁵⁷

ਬਾਹਲਾ ਪਾਪ, ਬਾਹਲੀ ਕਿਰਪਾ? (6:1, 2)

6:1 ਵਿੱਚ, ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ: “ਕੀ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੀਏ ਭਈ ਕਿਰਪਾ ਬਾਹਲੀ ਹੋਵੇ?” ਕੀ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ। ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਇਤਹਾਸਕ ਉਦਾਹਰਣ ਇੱਕ ਰੂਸੀ ਸਨਿਆਸੀ ਗਰੀਗੋਰੀ ਰੈਸਪੁਟਿਨ (ਲਗਭਗ 1872-1916) ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਰੂਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਨਾ ਐਲਗਜ਼ੈਂਡਰ ਦਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਆਦਮੀ ਸੀ।⁵⁸ ਰੈਸਪੁਟਿਨ ਨੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਕੁਧਰਮੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਅਤੇ ਨਿੰਦਕ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ:

ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜ ਹੈ।
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਛਤਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਹੜਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਛਤਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਪੀਆਂ
ਨਾਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਉਦਾਹਰਣ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅੱਜ ਬਹੁਤ

ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨਾਲ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਪਾਪ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਗਲੇਨ ਪੇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਮਿੰਤਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਬੜੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ!” ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਗਲੇਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਪ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਨੂੰ ਢੱਕ ਦੇਵੇਗੀ।”⁵⁹

ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਜਵਾਬ—“ਕਦੇ ਨਹੀਂ!” (6:2)—ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਜਿਹੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚਿਤਾਵਨੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੁੱਖ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਝੱਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਾਪ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਉ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸਸਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾ ਬਣੀਏ।

ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਉਹ ਸੰਚਾ (6:3-6, 17, 18)

ਰੋਮੀਆਂ 6 ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ “ਮਸੀਹੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਥਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਵਿਸਤਰਤ ਚਰਚਾ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।⁶⁰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਿੱਕਲਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਰੋਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:1-4 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੂਲ ਤੱਥ ਹਨ: ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, “ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ” ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:8; 1 ਪਤਰਸ 4:17)। ਅਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਰੋਮੀਆਂ 6 ਵਿੱਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

ਪਰ ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਦਾਸ ਸਾਓ ਪਰ ਜਿਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਚੇ ਵਿੱਚ ਢਾਲੇ ਗਏ ਤੁਸੀਂ ਮਨੋਂ ਉਹ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ ਦੇ ਦਾਸ ਬਣ ਗਏ (6:17, 18; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਅਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਚੇ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਰੋਮੀਆਂ 6:3, 4 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ:

ਅਥਵਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਭਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ? ਸੇ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਤਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਚੱਲੀਏ (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮੋਇਆ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਚਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ

ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੈਬਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ “ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ” ਹਾਂ (ਵੇਖੋ 6:2)। ਅਸੀਂ “ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੈ” (6:3)। ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਰਿਮਥੇਆ ਦੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ “ਦਫ਼ਨਾਏ” ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ (6:4)। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਕਸੇ ਉੱਤੇ ਮੁੱਠੀ ਕੁ ਮਿੱਟੀ ਸੁੱਟ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਛਿੜਕਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੀ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ; ਬਲਕਿ, ਉਹ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠੇ ਹਾਂ। ਜਿਮ ਮੈਕਗਿਉਗਨ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ: “ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਛਿੱਟਿਆਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਕਬਰ ਤੋਂ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ।”⁶¹ ਅਸੀਂ “ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਣ” ਲਈ ਜਿਵਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ (6:4)। ਗੌਰ ਕਰੋ ਕਿ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇਹ ਨਵਾਂ ਰਾਹ ਸਾਡੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਮਾਣਨ ਲਈ ਹੈ। ਵਿਲੀਅਮ ਐਸ. ਬਨੇਸਕੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਤੁਰੰਤ ਬਪਤਿਸਮਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਿਰਾ ਮੌਤ ਦਾ ਭਾਵ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਦਾ ਭਾਵ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।”⁶²

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਰੋਠਾਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਰੀਰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਾਰਾਂ ਚੁੱਕਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਉਸ ਦੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ।”

ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਇਹ ਜਰੂਰੀ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਉਸ ਦੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿਚਕਾਰ ਗੂੜ੍ਹੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਮਝੀਏ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਗਲੀਆਂ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ:

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਭਈ ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾ ਕਰੀਏ (6:5, 6)।

ਆਇਤ 5 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ” ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲ “ਜੋੜੇ ਗਏ” ਜਾਂ “ਬੀਜੇ ਗਏ” ਹਾਂ (KJV)। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਸੀਂ “ਉਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ” ਵਿੱਚ ਜਿਵਾਲੇ ਵੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਆਇਤ 6 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੀ “ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ” ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ” ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ “ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ।” ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ “ਅਗਾਹਾਂ ਤੋਂ . . . ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ” ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ “ਉਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਚੇ” ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਉਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਮਝ ਲਓ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨਿਰਾ “ਇੱਕ ਸੰਚੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ” ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਚੇ ਵਿੱਚ ਢਾਲੇ ਗਏ ਤੁਸੀਂ ਮਨੋਂ ਉਹ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋ ਗਏ” (6:17; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਉਹ ਸਿਰਫ ਗਿੱਲਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਸਾਡੀ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਮਨੋਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ “ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ” ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ (6:17)। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ “ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ” ਹਾਂ (6:18)।

ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਉਹ ਦੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੋ। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਤਲਾ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦਿਆਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਇਹ ਕਾਰਜ ਨਿਰਰਥਕ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਜਦੋਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, “ਡਿਨੇਮੀਨੇਸ਼ਨਾਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ?” ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਧਾ-ਸਾਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਉਹ ਦੇ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਕੁਝ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ “ਬਪਤਿਸਮਾ” ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ “ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਮੇਏ” ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ “ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੇਏ” ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਛਿੜਕਾਵ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਛਿੜਕਾਵ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਡੁਬਕੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ “ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਹ” ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

6:1-11 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਸੰਬੰਧੀ, ਬਾਰਕਲੇਅ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਭਿੰਨ ਸੀ।" ਉਸ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਬਪਤਿਸਮਾ "ਬਾਲਗ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੀ," "ਬਹੁਤ ਨੇੜਿਓਂ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ" ਅਤੇ "ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ . . . ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁਬਕੀ ਦੇ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।"⁶³ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਜਿਹੜਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਰੋਮੀਆਂ 6 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਪਰ ਕਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਹੈ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਨੇ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ" (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:29)।

ਨਿਚੋੜ: ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਮਰਿਆ ਸੀ, ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਣਾ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਸੀਤ, ਕਠੋਰ ਫੱਟੀ ਤੇ ਲਿਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿੰਨਾ ਰੋਮਾਂਚਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ—ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਜਿਵਾਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਸਗੋਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ।

ਜਦ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ 'ਉਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਚੇ' ਦੀ ਮਨੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ?" ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਹੀ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਬਪਤਿਸਮਾ: ਇੱਕ ਰੱਬੀ ਹੁਕਮ (6:3, 4)

ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਇਸ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਹੱਸਮਈ ਧਰਮਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਯਹੂਦੀ ਰਸਮੀ ਅਸ਼ਨਾਨਾਂ ਤੋਂ "ਅਪਨਾਇਆ" ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫ਼ਰਕ ਹਨ—ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨਾ ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਰੋਮੀਆਂ 6 ਅਧਿਆਇ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲੋਂ।

ਕੀ ਦੁਬਾਰਾ-ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ? (6:3, 4)

ਜਦੋਂ ਰੋਮੀਆਂ 6 ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

“ਦੁਬਾਰਾ-ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ” ਤੇ ਅਕਸਰ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: “ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਕੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?” ਮੈਨੂੰ “ਦੁਬਾਰਾ ਡੁਬਕੀ ਲੈਣਾ” ਵਾਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਡੁਬਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਸੀ।

ਅਕਸਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, “ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?” ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਤੈਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਮੂਨੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।” ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, 3 ਅਤੇ 4 ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ “ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਚੇ” ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ (6:17)। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਲਕ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਛਿੜਕਾਵ ਕਰਕੇ “ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ” ਸੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਉਸ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨ ਲਈ “ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ” ਸੀ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਵਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38)। ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੋਮੀਆਂ 6 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, “ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।” ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਿਕਰਮੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਮੁੜ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਤਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਾਂ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ:

ਪੂਰੂ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ [ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਂ] ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕੇਵਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਡੁਬਕੀ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰੋ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਕਮੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਵਜੋਂ ਕਬੂਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬੱਚਾ ਬਣ ਸਕੇ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ, ਰੋਮੀਆਂ 6:3-6 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਪਤਿਸਮੇ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣ ਤੇ ਮੁੜ-ਡੁਬਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਹਾਨ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 28:18-20)। ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕਾਇਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ—ਸ਼ਾਇਦ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ—ਇਸ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਗ਼ੈਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਮਸੀਹੀ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਮੁੜ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਸਮਝ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੇ ਕਸਮਾਂ-ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਵਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਫੇਰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣੇ ਜਾਂ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਰੋਮੀਆਂ 6:3-6 ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੋ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗਹਿਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਡੁਬਕੀ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧ ਰਹੇ ਹੋ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹਨ (6:3, 6, 9, 16)

ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। (ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ “ਜਾਣਦੇ” ਅਤੇ “ਜਾਣਨ” ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ ਹਨ।)

ਅਸੀਂ “ਮੌਤ [ਮਸੀਹ ਦੀ] ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ” (6:3)।

“ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ” (6:6)।

“ਸਾਡਾ ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ [ਹੈ]” (6:6)।

ਅਸੀਂ “ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ . . . ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਹਾਂ” (6:6; ਵੇਖੋ 6:16)।

ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਾਡਾ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ “. . . ਮਸੀਹ ਜੋ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ” (6:9)।

ਵਾਂਟਡ: ਜਿੰਦਾ ਅਤੇ ਮੁਰਦਾ (6:11)

ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਓਲਡ ਵੈਸਟ ਵਿੱਚ, “ਵਾਂਟਡ” ਦੇ ਪੇਸਟਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਜਰਮਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੇ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਪੇਸਟਰਾਂ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, “ਵਾਂਟਡ: ਜਿੰਦਾ ਜਾਂ ਮੁਰਦਾ।” ਰੋਮੀਆਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਟੀਕੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਮ ਟਾਉਨਸੈਂਡ ਨੇ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਵਰਤਿਆ “ਵਾਂਟਡ: ਜਿੰਦਾ ਅਤੇ ਮੁਰਦਾ।”⁶⁴ ਪਰਮੇਸੁਰ

ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ “ਮੁਰਦਾ” ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ; ਉਹ ਸਾਨੂੰ “ਜਿੰਦਾ” ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ “ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰਨਾ” ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿੰਦਾ” ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਾਪ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ (6:12)

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਚਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀ। ਹੁਣ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ (ਵੇਖੋ 8:13), ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਨੂੰ “ਨਾਂਹ” ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੋਂ “ਪਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨਾ ਕਰੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦਿਆਂ ਬੁਰਿਆਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੋ।” ਸਾਡੀ ਹਰੇਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਕਮਜੋਰੀ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਨਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਕਮਜੋਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਸੰਭੋਗ ਲਈ ਕਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਮਜੋਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵਾਧੂ ਭੋਜਨ ਲਈ ਕਮਜੋਰੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਜੋਰੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਓ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਕਮਜੋਰੀ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਤੁਹਾਨੂੰ “ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ” ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਹੋ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ “. . . ਬਚਣ ਦਾ ਉਪਾਓ ਵੀ ਕੱਢ ਦੇਵੇਗਾ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਝੱਲ ਸਕੋ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:13)।

ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣ। (6:15-23)

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਵਪਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਦਿਸ਼ਾਸੂਚਕ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: “ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣ।” ਇਹ ਦਿਸ਼ਾਸੂਚਕ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਪਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਵਧੀਆਂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਮੀਦ ਕਰਨ। ਰੋਮੀਆਂ 6:15-23 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਿਸ਼ਾਸੂਚਕ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਤੇ ਵੀ ਠੇਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: “ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣ!” ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸ਼ਤਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ “ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਲਏ ਗਏ” ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:20); ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਰੱਬੀ “ਪ੍ਰਬੰਧ” ਹੋਣ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ “ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣ” ਹਾਂ।

ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਗੁਲਾਮ (6:19)

6:19 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ

ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਗੰਦ ਮੰਦ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮ ਸਗੋਂ ਅੱਤ ਕੁਧਰਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਤਿਵੇਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਧਰਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸੌਂਪ ਦਿਓ।" ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ "ਇੱਕ ਮਨ ਵਾਲੇ ਕਿੱਤੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲੋਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ, ਪੈਸਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।"⁶⁵ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਅੱਧ-ਅਧੂਰੇ ਮਨ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਕਸਰ ਲੋਕ ਮਸੀਹੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਕੁਝ "ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਸਥਿਰ, ਅਟੁੱਟ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ, ਅਸਥਾਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ"—ਪਰ "ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ!"⁶⁶ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਾਰ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਅਰਪਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੀ ਵਧੀਆ ਸੱਤ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਮੈਂ ਪਾਪੀ ਸਾਂ!"⁶⁷

ਮੌਤ ਬਨਾਮ ਜੀਵਨ (6:23)

ਆਓ ਅਸੀਂ 6:23 ਦੇ ਦੋ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ: "ਮੌਤ" ਬਨਾਮ "ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ।" ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਚੁਣਨ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਚੋਣ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਹੁੰਦੇ ਹੋ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ। ਸਾਡੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਚਿੰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੇਏ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਜੀਉਂਦੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੋ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੋ। ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ (6:23)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਵਿੱਚ, ਰੋਮੀਆਂ 6:23 ਅਤੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:8-10 ਵਰਗੇ ਬੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਰੋਕ ਆਫ਼ ਏਜਨਸ" ਵਰਗੇ ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਕਾਫੀ ਉਲਝਣ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ ਜੇ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਚਣ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ

ਪਾਪੀਆਂ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ, “ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ?” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:37), ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, “ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।” ਬਲਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਪਾਓਗੇ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38)। ਮੁਕਤੀ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਹਚਾ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:8)—ਇੱਕ ਜੀਉਂਦੀ, ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਿਹਚਾ (ਮੱਤੀ 7:21; ਗਲਾਤੀਆਂ 5:6; ਯਾਕੂਬ 2:26) ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਡਾ ਮੁਢਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ ਜੋ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ।

“ਕਿਰਪਾ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਨਾ ਕਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਅਹਿਸਾਨ,” ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਮਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ “ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ।” ਇਸ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਸੀ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਇੱਕ ਬਰਫ ਦਾ ਗੋਲਾ ਵੱਜ ਗਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਬਕ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਅਧਿਆਪਕ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕੁੰਡੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਘਰ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕੁੰਡੀ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਸ਼ਰਮ ਦਾ ਮਾਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨਾ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਹੀ ਉਹ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਫ ਦਾ ਗੋਲਾ ਮਾਰਿਆ ਸੀ।” ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਤੈਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ—ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਤੈਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।”⁶⁸

ਕਿਰਪਾ ਉਹ ਅਹਿਸਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਮਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ—ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਚਾਈਆਂ ਤੇ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਏ।

ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਿੱਧੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੇ ਲੱਗਦੀ ਹੈ: ਉਸ ਦਾ ਘਮੰਡ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੇ ਘਮੰਡ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਦਰਮਾ ਤੇ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਗਣਿਤ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜਟਿਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਰੇਡੀਓ

ਐਕਟਿਵ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਐੱਸ ਨੂੰ ਉਰਜਾ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਕੰਮ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਰੋਮੀਆਂ 3:23 ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, “ਕਿਉਂਕਿ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ।” ਰੋਮੀਆਂ 6:23 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਪਾਪ ਦੀ ਮਜਦੂਰੀ ਮੌਤ ਹੈ।” ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਈਏ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਮੌਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਇਤ, ਯੂਹੰਨਾ 3:16 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, “ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ।”

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਯੂਹੰਨਾ 3:16 ਆਇਤ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਹੈ, “ਉਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤਾ।” ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:9 ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ “. . . ਜਿਹੜਾ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਲਈ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ. . . ਦੁਖ ਝੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਤਾਪ ਅਤੇ ਮਾਣ ਦਾ ਮੁਕਟ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ *ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ* ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਮੌਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖੇ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ, ਸੋਚੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਸ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਤਰਤ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਕੇ. . . ਅੱਗ ਲਾ ਕੇ. . . ਬਿਜਲੀ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ ਤੇ. . . ਗੈਸ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੇ ਏਹ ਤਰੀਕੇ ਤੇਜ਼, ਮਾਨਵੀ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾਲੂ ਹਨ।

ਭਿਆਣਕ ਦਰਦ, ਵਧਦਾ ਬੁਖਾਰ, ਸਾਹ ਔਖਿਆਈ ਨਾਲ ਲੈਣਾ—ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਸ ਆਤਮਿਕ ਪੀੜਾ ਨਾਲ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਲਵਰੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਰਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਮਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਸ ਦੁੱਖ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਝੱਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਉਂ ਮਰਿਆ ਸੀ? “ਮਸੀਹ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ *ਸਾਡਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ* ਮੋਇਆ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:3; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰੋ। ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਮੁਕਤੀ “ਕਰਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭਈ ਕੋਈ ਘੁਮੰਡ ਕਰੇ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:9)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਹ *ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ।*

ਜਦੋਂ ਨੈਤਿਕਵਾਦੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਭਗੌੜਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫੈਜ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਓਲੀਵਰ ਕਰੋਮਵੈਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ

ਪਲ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਝਿੱਜਕੇ, ਨਿਰਦਈ ਨੈਤਿਕਵਾਦੀ ਸੈਨਾਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਰਫਿਊ ਲਈ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕਰੋਮਵੈਲ ਦੇ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਸੈਨਾਪਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਨਹੀਂ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਘੰਟੀ ਵੱਜੇਗੀ, ਉਹ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਨੈਜਵਾਨ ਔਰਤ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਕੋਲ ਗਈ ਜਿਹੜਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਹਿਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਘੰਟੀ ਨਾ ਵਜਾਏ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਘੰਟੀ ਵਾਲੇ ਬੁਰਜ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਘੇ, ਕੋਮਲ ਹੱਥ ਲੇਹੇ ਦੀ ਘੰਟੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵਲ੍ਹੇਟ ਲਏ। ਜਦੋਂ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਰੱਸੀ ਖਿੱਚੀ, ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਝੂਲਣ ਲੱਗੀ। ਕਰੋਮਵੈਲ ਦੇ ਬੰਦੇ ਵਿਅਰਥ ਵਿੱਚ ਘੰਟੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਕਦੇ।

ਕਰੋਮਵੈਲ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਘੰਟੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵੱਜੀ। ਉਸ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਲੜਕੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਹੂ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਾ ਰਹੀ, ਉਹ ਰੂਪੋਂ ਕਰੂਪ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨੇ ਇਸ ਨਿਕੰਮੇ ਭਗੋੜੇ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਹ। ਤੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।”

ਇਹ ਤੁਲਨਾ ਸੰਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਅਨੇਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲ ਹੋਵੇਗਾ? ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਕਿੱਲਾਂ ਵਾਲੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਅਤੇ ਵੱਖੀ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਜਖਮਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ—ਯਿਸੂ, ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਰਿਆ ਜੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦੇ—ਯਿਸੂ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੀ ਸਕੀਏ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਜੀਉਣ ਦੀ ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਡਾ ਚੋਭਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਝੱਲਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਤੇਰੇ ਲਈ ਬਥੇਰੀ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:9)। 2 ਪਤਰਸ 3:18 ਵਿੱਚ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਧਦੇ ਜਾਈਏ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਨਿਚੋੜ। ਨਕਾਰਾਮਤਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ

ਅਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਉਹੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਲੂਕਾ 13:3)। ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 10:32)। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ (ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੀ) ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38)। ਸਾਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 2:10)।

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਸੀਂ “ਅਯੋਗ ਗੁਲਾਮ” ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਮਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਇਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਈਏ! ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ *ਕਿਰਪਾ* ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਜੋ ਅਸਲ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਉਸ ਸੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਝਿਜਕਾਂਗੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਨਿਊ ਆਰਲਿੰਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਪੁਰਾਣੇ ਗੁਲਾਮ ਬਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹਿੰਸਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਆਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਉੱਥੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੋਰ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਘਮੰਡ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਜਦੋਂ ਵੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਘੰਟੀ ਉੱਤੇ ਹਥੌੜਾ ਮਾਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਿਸਕੀਆਂ ਲੈ-ਲੈ ਕੇ ਰੋਂਦੀ ਸੀ।

ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁੜੀ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜੰਮੀ ਪਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬੜੀ ਹੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤਾਉ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਦਿਵਾਲੀਆ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿਕ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਉਸ ਕੁੜੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਪੁੱਛਿਆ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਝੱਟ ਉਹ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਕੁੜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਤੇਰਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਹੈਂ।” ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਜਾਣ ਲੱਗਾ, ਉਹ ਕੁੜੀ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਜੀਵਨਭਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗੀ!” ਰੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਖੁਸ਼ਦਿਲ ਔਰਤ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, “ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਹੈ।”

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ *ਸਵੀਕਾਰ* ਕਰੋਗੇ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਰਿਚਰਡ ਰੇਜਰਸ, *ਪੇਡ ਇਨ ਫੁੱਲ: ਏ ਕਮੈਂਟਰੀ ਓਨ ਰੋਮਨਜ਼* (ਲੰਬੋਕ, ਟੈਕਸਾਸ: ਸਨਸੈਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਪ੍ਰੈਸ, 2002), 86. ²ਆਰ. ਸੀ. ਬੈੱਲ, *ਸਟੱਡੀਜ਼ ਇਨ ਰੋਮਨਜ਼* (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਫਰਮ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1957), 49. ³ਡਾਇਟਰਿਚ ਬੇਨਹੇਫਰ, *ਦ ਕੋਸਟ ਆਫ ਡਿਸਾਇਪਲਿਸਿਪ*, ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਸੰਖੇਪ ਸੰਸਕਰਣ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਦ ਮੈਕਮਿਲਨ ਕੰਪਨੀ, 1963), 45. ⁴ਉਪਰੋਕਤ, 47. ⁵ਜਿਮ ਹਿਲਟਨ, *ਜਸਟ ਡਾਇੰਗ ਟੂ ਲਿਵ* (ਕਾਲਮਾਜੂ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਮਾਸਟਰਜ਼ ਪ੍ਰੈਸ, 1976), 49. ⁶ਜੈਨ ਆਰ. ਡਬਲਿਊ. ਸਟੈਟ, *ਦ ਮੈਸੇਜ ਆਫ ਰੋਮਨਜ਼: ਗੈਡਜ਼ ਗੁਡ ਨਿਊਜ਼ ਫਾਰ ਦ ਵਰਲਡ*, ਦ ਬਾਈਬਲ ਸਪੀਕਸ ਟੁਡੇ (ਡਾਊਨਰਸ ਗਰੇਵ, ਇਲਿਨੋਇ: ਇੰਟਰ-ਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1994), 168 (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ⁷ਦ *ਐਨਾਲੀਟੀਕਲ ਗਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ* (ਲੰਡਨ: ਸੈਮੂਏਲ ਬੈਗਸਟਰ ਐਂਡ ਸਨਜ਼, 1971), 3. ⁸ਡੱਗਲਸ ਜੇ. ਮੂ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ ਐਨ ਆਈ ਵੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਜੇਨਡਰੇਵਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 2000), 196. ⁹ਸਟੈਟ, 173. ¹⁰ਮੂ, 196 (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

¹¹ਐਫ. ਐਫ. ਬਰੂਸ, *ਦ ਲੈਟਰ ਆਫ ਪੌਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਦੂਜਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਦ ਟਿੰਡੇਲ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀਜ਼ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਨਜ਼ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1985), 128. ¹²ਐਫ. ਐਫ. ਬਰੂਸ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਐਕਟਸ*, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਨਜ਼ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1954), 77. ¹³ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਬਰਕਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜਿਮੀ ਐਲਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ *ਸਰਵੇ ਆਫ ਰੋਮਨਜ਼*, 7ਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ (ਸਰਸੀ, ਅਰਕਾਨਸ: ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ, 1994) ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ 64-65 ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ¹⁴ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ, *ਦ ਲੈਟਰ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ, ਦ ਡੇਲੀ ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ (ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1975), 86. ¹⁵ਜੇਮਸ ਮੈਕਨਾਇਟ, *ਏ ਨਿਊ ਲਿਟਰਲ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ, ਫਰਾਮ ਦ ਓਰਿਜਨਲ ਗਰੀਕ ਆਫ ਆੱਲ ਦ ਅਪੋਸਟੋਲੀਕਲ ਏਪਿਸਟਲ ਵਿਚ ਏ ਕਮੈਂਟਰੀ ਐਂਡ ਨੋਟਸ* (ਪਰਕਾਸ਼ਕ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ: ਮਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ; ਮੁੜ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ, ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਬੋਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1984), 84. ¹⁶ਬਾਰਕਲੇਅ, 84. ¹⁷ਮੈਕਨਾਇਟ, 85. ¹⁸ਐਡਰਸ ਨਾਇਗ੍ਰੀਨ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਰੋਮਨਜ਼* (ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ: ਫੋਰਟਰੈਸ ਪ੍ਰੈਸ, 1949), 233-34. ¹⁹ਮੂ, 204; ਜੇਮਸ ਡੀ. ਜੀ. ਡੱਨ, *ਬੈਪਟਿਜਮ ਇਨ ਦ ਹੋਲੀ ਸਪਿਰਿਟ* (ਲੰਡਨ: ਐਸਸੀਐਮ, 1970), 145. ²⁰ਬਰੂਸ, *ਰੋਮਨਜ਼*, 129.

²¹ਵਾਲਟਰ ਡਬਲਿਊ. ਵੈਸਲ, ਨੋਟਸ ਆਨ ਰੋਮਨਜ਼, ਦ *ਐਨਆਈਵੀ ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ*, ਸੰਪਾ., ਕੈਨੇਥ ਬਾਰਕਰ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਜੇਨਡਰੇਵਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1985), 1713. ²²ਲੀਓਨ ਮੌਰਿਸ, *ਦੀ ਏਪਿਸਟਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਨਜ਼ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 249. ²³ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਰ, *ਏ ਗਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲਿਟਰੇਚਰ*, ਤੀਜਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਫਰੈਡਰਿਕ ਡਬਲਿਊ. ਡੰਕਰ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈਸ, 2000), 960. ²⁴ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਭਵਿੱਖ ਕਾਲ ("ਚੋ . . . ਜਾਵਾਂਗੇ") ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:35-58); ਪਰ ਸੰਦਰਭ ਸਾਡੇ ਪਾਈ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਵੇਂਪਣ ਦੇ ਲਈ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ²⁵ਸਟੈਟ, 176. ²⁶ਡੀ. ਸਟੂਅਰਟ ਬ੍ਰਿਸਕੋ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ ਕਮਿਊਨੀਕੇਟਰਜ਼ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਵਾਕੋ, ਟੈਕਸਾਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1982), 135. "A.D." ਲਾਤੀਨੀ ਵਾਕ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ *ਅਨੋ ਡੋਮਿਨੀ* ([ਸਾਡੇ] ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿਚ)। ²⁷ਡੇਵਿਡ ਐਫ. ਬਰਜਿਸ, ਕੰਪਨੀ, *ਇਨਸਾਇਕਲੋਪੀਡੀਆ ਆਫ ਸਰਮਨ ਇਲੂਸਟਰੇਸ਼ਨਜ਼* (ਸੇਂਟ ਲੂਇਸ: ਕੇਨਕੋਰਡੀਆ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1988), 55 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ²⁸ਤਾਲਮੁਡ *ਸੱਥ* 151। ²⁹ਬਰੂਸ ਬਰਟਨ, ਡੇਵਿਡ ਵੀਰਮੈਨ ਅਤੇ ਨੀਲ ਵਿਲਸਨ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਲਾਈਫ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਵੀਰਟਨ, ਇਲਿਨੋਇ: ਟਿੰਡੇਲ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1992), 118. ³⁰ਮੌਰਿਸ, 255.

³¹ਡਬਲਿਊ. ਈ. ਵਾਈਨ, ਮੈਰਿਲ ਐਫ. ਅੰਗਰ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਵਾਈਟ, ਜੂਨੀਅਰ, *ਵਾਈਨਜ਼ ਕੰਪਲੀਟ*

ਇਕਸਪੇਜਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਓਲਡ ਐਂਡ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ (ਨੈਸਵਿਲੇ: ਥੋਮਸ ਨੈਲਸਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1985), 445. ³²ਜੇਮਸ ਆਰ. ਐਡਵਰਡਸ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬਿਬਲੀਕਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਪੀਬੇਡੀ, ਮਾਸਚੂਸੈਟਸ: ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1992), 164. ³³ਬਾਉਰ, 458. ³⁴ਉਪਰੋਕਤ, 165. ³⁵ਐਡਵਰਡਸ, 165. ³⁶ਵਾਈਨ, 329. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੋਰਿਸ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਯੁਯ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ" (ਮੋਰਿਸ, 258, ਨੰਬਰ 62)। ³⁷ਬਾਰਕਲੇਅ, 87. ³⁸ਜੇ. ਡੀ. ਥੋਮਸ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਆਰ. ਬੀ. ਸਵੀਟ ਕੰਪਨੀ, 1965), 44. ³⁹ਜਿਮ ਮੈਕਗੁਇਗਨ, *ਦ ਬੁਕਸ ਆਫ ਰੋਮਨਜ਼*, ਲੁਕਿੰਗ ਇੰਟੂ ਦ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼ (ਲੱਬੋਕ, ਟੈਕਸਾਸ: ਮੇਨਟੈਕਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1982), 201. ⁴⁰ਮੂ, 200.

⁴¹ਬੌਲ, 56। ⁴²ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 7:7); ਪਰ "ਸ਼ਰਾ" ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਵਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈ। ⁴³ਰੋਜਰਸ, 92; ਮੈਕਗੁਇਗਨ, 201; ਜੇਮਸ ਬਰਟਨ ਕੋਫਮੈਨ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਰੋਮਨਜ਼* (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਫਰਮ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1973), 238. ⁴⁴ਬਰੂਸ, *ਰੋਮਨਜ਼*, 134. ⁴⁵ਮੂ, 210. ⁴⁶ਬਾਉਰ, 1020. ⁴⁷ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:3 ਵਿੱਚ "ਸੱਪ ਦਿੱਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਉਸੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਰੋਮੀਆਂ 6:17 "ਢਾਲੇ ਗਏ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ⁴⁸ਬਰਟਨ, ਵੀਰਮੈਨ ਅਤੇ ਵਿਲਸਨ, 125. ⁴⁹ਬਾਰਕਲੇਅ, 89. ⁵⁰ਮੈਕਨਾਇਟ, 87.

⁵¹ਐਡਵਰਡਸ, 173. ⁵²ਹਾਲਫੋਰਡ ਈ. ਲੱਕੋਕ, *ਪਰੀਚਿੰਗ ਵੈਲਿਊਜ਼ ਇਨ ਦ ਏਪਿਸਲਸ ਆਫ ਪੌਲ*, ਜਿਲਦ 1, *ਰੋਮਨਜ਼ ਐਂਡ ਫਸਟ ਕੋਰਿਨਥੀਅਨਜ਼* (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਬਰਦਰਜ਼, 1959), 43. ⁵³ਮੈਕਗੁਇਗਨ 204 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ⁵⁴ਬਾਰਕਲੇਅ, 91; ਵੇਖੋ ਐਡਵਰਡਸ, 175. ⁵⁵ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ "ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ" ਹਨ (6:3 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ⁵⁶ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹਿਲਟਨ 49 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ⁵⁷ਐਫ. ਬੀ. ਮੀਅਰ, *ਬੈਕ ਟੂ ਬੈਬੇਲ: ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ ਫਰਾਮ ਸਿਨ, ਐਂਡ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਵਿਦ ਗੋਡ* (ਸਿਕਾਗੋ: ਬਾਈਬਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਕੋਲਪੋਰਟੇਜ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, 1901), 78. ਅਗਸਟੀਨ (354-430 ਈਸਵੀ) ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਲਾਤੀਨੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ। ⁵⁸ਬ੍ਰਿਸਕੋ, 131; ਬਰੂਸ, *ਰੋਮਨਜ਼*, 127. ⁵⁹ਜਸਡੇਨੀਆ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਇਸਟ, ਜਸਡੇਨੀਆ, ਆਰਕਾਂਸਸ ਵਿੱਚ ਗਲੈਨ ਪੇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਲਗਭਗ 2001)। ⁶⁰ਥੋਮਸ, 43.

⁶¹7 ਮਾਰਚ 2004 ਵਿੱਚ, ਈਸਟਸਾਇਡ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਇਸਟ, ਮਿਡਵੈਸਟ ਸਿਟੀ, ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਡੇਲ ਹਾਰਟਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ⁶²ਵਿਲੀਅਮ ਐਸ. ਬਨੇਸਕੀ, "ਦ ਵੈਕਸੀਨ ਅਗੇਸਟ ਡੈਥ," ਦ ਨਓ ਜੈਨਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਅਦਰ ਸਰਮਨਜ਼ (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਸਵੀਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1969), 28. ⁶³ਬਾਰਕਲੇਅ, 83-84. ਅਸੀਂ ਬਾਰਕਲੇਅ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹੀ ਕਰਾਂਗੇ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਹੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜੇ ਹਨ। ⁶⁴ਜਿਮ ਟਾਉਨਸੈਂਡ, *ਰੋਮਨਜ਼: ਲੈਟ ਜਸਟਿਸ ਰੋਲ ਡਾਊਨ* (ਐਲਗਿਨ, ਇਲਿਨੋਇ: ਡੇਵਿਡ ਸੀ. ਕੁਕ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 44. ⁶⁵ਮੂ, 211. ⁶⁶ਬ੍ਰਿਸਕੋ, 140. ⁶⁷ਵੈਰਨ ਡਬਲਿਊ. ਵਿਅਰਸਬੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, *ਦ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ*, ਜਿਲਦ 1 (ਵੀਹਟਨ, ਇਲਿਨੋਇ: ਵਿਕਟਰ ਬੁਕਸ, 1989) ਵਿੱਚ 533 ਸਫ਼ੇ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ⁶⁸ਸੀ. ਰੋਏ ਏਂਗੈਲ ਦੀ ਕਿਤਾਬ *ਬਾਸਕਟ ਆਫ ਸਿਲਵਰ* ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ (ਨੈਸਵਿਲੇ: ਬਰੇਡਮੈਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1955), 49-51.